

Nr 621

Av herr **Nihlfors**, *angående taxorna inom lantmåteriväsendet och lantbruksnämnderna.*

(Lika lydande med motion nr 719 i Första kammaren)

Ersättning enligt lantmåteritaxan av år 1966 för beställningsarbete utgår som sakersättning, efter överenskommelse eller efter tidsersättning. Sistnämnda form av ersättning kommer i fråga, när sakersättning eller ersättning enligt överenskommelse inte kan utgå.

Denna tidsersättning beräknas per timme med skilda belopp för olika grupper av befattningshavare. F. n. utgår 77 kronor för arbete, som utförs av lantmätare m. fl., 46 kronor då arbete utförs av ingenjörer m. fl. och 33 kronor, då arbete utförs av skrivpersonal.

Enligt lantbruksnämndstaxan av år 1967 utgår också avgifterna för beställningsverksamheten efter olika grunder, beroende på vilken kategori av befattningshavare, som anlitas. Så t. ex. är taxan per timme 65 kronor, om arbetet utförs av lantbrukskonsulent eller annan tjänsteman med agronomexamen eller med annan akademisk examen. Tjänsteman med mindre än ett års tjänstgöring efter sådan examen hänförs dock till den grupp, som i övrigt består av byggnadskonsulent, hemkonsult, fiskerikonsulent, konsulent, assistent, ingenjör, kanslist eller den som har annan likvärdig tjänst. Denna grupps prestationer värderas till 40 kronor per timme vid utförande av uppdrag. En tredje grupp består av kontorsskrivare, kansliskrivare eller biträdespersonal. Beställningsuppdrag, som utförs av denna grupp, drar nu en kostnad per timme av 23 kronor.

Dessutom finns en lägre taxa för vissa slag av uppdrag, där statsmakterna ansett en viss rabattering önskvärd.

Bakgrunden till denna variation av taxorna, som beräknas efter den tid, som åtgår för att fullgöra ett uppdrag, är en strävan att nå fram till en täckning av självkostnaderna. Mot denna princip är i och för sig intet att invända, ej heller mot att i vissa fall en lägre taxa kan användas för att påskynda en rationaliseringsutveckling på något område.

Däremot kan kritik riktas mot att taxornas olikhet är knuten till vilken befattningshavare, som utför uppdraget. Det förekommer nämligen att samma slags uppdrag utförs av befattningshavare, tillhörande olika taxeklasser. Inom lantmåteriet kan t. ex. en ingenjör, som drar en kostnad av 46 kronor per timme, ena

gången utföra ett uppdrag, medan samma slags uppdrag en annan gång utförs av en lantmätare, som då drar en kostnad av 77 kronor per timme.

En viss förvåning har det naturligtvis väckt bland dem, som behöver vända sig till lantmäteriväsendet eller lantbruksnämnderna, att samma slags arbeten kan råka dra väsentligt skilda kostnader, beroende på vem, som utfört uppdraget. En tendens torde finnas att beställarna söker få t. ex. ingenjörerna inom lantmäteriet att utföra ett arbete.

På många andra områden inom statlig förvaltning, där avgifter uppbärs, torde principen vara den att samma arbete åsätts samma avgift. Det får sedan ankomma på myndigheten att låta arbetet utföras av kompetent arbetskraft.

Under hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala sig för att taxorna inom lantmäteriväsendet och lantbruksnämnder fastställas så att samma avgift skall utgå för samma arbete, oavsett vilken befattningshavarkategori den tillhör, som utför arbetet.

Stockholm den 26 januari 1968

Folke Nihlfors (fp)
